

Zdražit, či nezdražit povolenky – to není oč tu běží

Tato parafráze známého hamletovského výroku mě napadla ihned po skončení jednání krajské konference Výboru územního svazu pro Severní Moravu a Slezsko, kde byly delegátům mimo jiné předloženy dva návrhy na zdražení územních povolenek pro rok 2018 a protože chyběla varianta na ponechání stávajících cen, tak delegáti většinou hlasů zvolili jednu ze dvou variant a to na zdražení pstruhové povolenky na 1.700 Kč a mimopstruhové na 1.600 Kč (MP povolenka stojí nyní také 1.600 Kč, ale s tím, že 200 Kč je určeno do fondu rozvoje revírů – což pro rok 2018 již neplatí).

Řešení důsledků je krok nesprávným směrem,

který ze všeho nejvíc připomíná chování špatného kupce, který, když mu klesá prodej, tak zvedá ceny. Jak to ve finále dopadne, to si umí každý jistě představit.

A náš územní svaz je v naprosto stejné situaci:

- **neustále klesá počet registrovaných členů** - za posledních 8 let o necelých 10%
- v roce 2016 vůči předpokladu **klesl počet prodaných povolenek** u MP o 2,9% a u P povolenek činil tento rozdíl -6,5%
- návrh rozpočtu pro rok 2016 předpokládal při ročním obratu kolem 43 milionů Kč hospodářský výsledek + 75.000 Kč, ovšem **skutečnost je mínus 1.065.266 Kč** (ztráta ve výši -2,5% ročního obratu)
- **neustále se zvyšují náklady na pachtovné** (dříve nájmy) některých revírů v soukromém vlastnictví, na kterých hospodaří územní svaz

Na první pohled se jeví jako jediné řešení vyrovnání deficitu a splnění zákonného zarybňovacího plánu zvednutí příjmové položky rozpočtu zdražením cen územních povolenek. Otázkou je zda je to jediné a navíc správné rozhodnutí a **zda není lepší řešit příčiny současného stavu a ne jeho důsledky.**

Je načase členskou základnu chápat jako své klienty

a ne jako masu lidí, kteří pravidelně platí příspěvky a automaticky si kupují především územní povolenky (z nichž je největší příjem do společného hospodaření našeho územního svazu).

Vím, že dnes není populární výraz „**řídít jako firmu**“ ale územní svaz je organizační jednotkou s ročním obratem kolem 43 milionů Kč, což je obrat středně velké firmy. A v tomto kontextu neobstojí ani tvrzení „**vždyť jsme pouze zapsaný spolek (dříve občanské sdružení) a ne žádná firma**, tak co?“

Pokud se totiž budeme pohybovat stále ve stejných „kolejích“, **je zde reálné riziko, že se současný stav bude i nadále prohlubovat**, což ve finále může skončit i odebráním dekretů na některé revíry.

Cena povolenky opravdu nehraje zásadní roli

Kdyby tomu tak bylo, tak by nemohly existovat soukromé revíry, kde cena povolenky značně překračuje úroveň územních povolenek (a to i včetně nákladů na členskou známku a brigádnickou povinnost).

Tím zásadním, **co ovlivňuje zájem (či spíše nezájem) o svazový rybolov je ATRAKTIVITA revírů** – a jsme opět u jednoho ze zákonů tržního prostředí a to u úrovně nabídky a poptávky.

Jak z toho ven (pokud ovšem chceme) ?

Jelikož jsme se dlouhou dobu pohybovali na stálé stejné, a dovolím si zde tvrdit na slepé „koleji“, **cesta ke změně a nápravě současného stavu nebude jednoduchá a ani kýžená změna k lepšímu se nemusí projevit ihned.**

Pokud si ovšem přejeme současný stav změnit, **je nutné začít co nejdříve** – nejlépe ihned.

Podle mého názoru, je třeba nejdříve realizovat následující opatření:

1) Opatření k zvýšení současné malé atraktivity revírů

- **upravit pravidla rybolovu**, jako například snížením povoleného počtu ponechaných ryb na jednu povolenku (současný stav, kdy na jednu povolenku připadá až 40 ulovených ryb je při současné ceně povolenky nereálný), dále rozšířením počtu revírů s rybolovem na 24 hodin
- **důsledněji než doposud řešit problematiku rybožravých predátorů** z pozice zatím silné organizace
- **dlouhodobě a koncepčně řešit opatření na stabilizaci populace** pstruha potočního, lipana podhorního a ostatních ohrožených druhů ryb v rybářských revírech (ne jen kaprem „živ“ je rybář)

2) Opatření k vyrovnanému hospodaření

- **snížit počet revírů u kterých platíme zbytečně vysoké pachtovné (nájem)** a které nejsou z hlediska svazového rybolovu perspektivní. Příkladem může být jeden nejmenovaný MP revír s rozlohou 1,3 ha a ročním nájmem téměř 2 milióny korun (informace z poslední krajské konference). Ušetřené prostředky lze pak použít na zvýšení atraktivity zbývajících revírů
- **snížit současné režijní výdaje na úrovni výboru územního svazu** (jen v roce 2016 byly tyto výdaje v porovnání se schváleným návrhem rozpočtu překročeny o 74,6%, což představuje navíc částku 921.760 Kč)
- **efektivněji využívat aktuální dotační tituly** vyhlašované ministerstvem zemědělství a to na úrovni výboru územního svazu – místní organizace nemají ve většině případů profesní zázemí pro zpracovávání žádosti o tyto dotace
- **více zatraktivnit komerční (místenkové) revíry** za účelem vyššího výnosu z jejich provozování

V žádném případě si nenárokuji patent na rozum,

a jsem si vědom toho, že zde uvedená fakta jsou pouze subjektivními názory a postřehy obyčejného člena Českého rybářského svazu, který má ovšem tu „výhodu“, že již 16 let pracuje ve výboru místní organizace a tudíž má dostatek potřebných informací.

Ing. Pavel Kocián

předseda MO ČRS Rožnov p/R

V Rožnově pod Radhoštěm, červen 2017